Bal'amī, III.c Le trait de chasseur de Bahrām Gūr

Informations générales

DateIXe- début Xe s. extrait situé sous le règne deYazdgird Ier et Wahrām V Languepersan Type de contenuTexte historiographique

Comment citer cette page

Projet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS); projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 19/12/2025 sur la plate-forme EMAN : https://eman-archives.org/TransPerse/items/show/528

Informations éditoriales

Éditions

- Traduction persane (Bal'ami)

Tārīḥnāmah-'i Ṭabarī / girdānīdah-'i mansūb bih Balʿamī ; bih taṣḥīḥ wa taḥšīyah-'i Muḥammad Rawšan. Téhéran : Surūš, 2001, 5 vol. (1320, 1905 p.), Bibliogr. p. [1901]-1905. Index.

- Traduction allemande partielle:

Nöldeke, Th., Geschichte der Perser und Araber zur Zeit der Sassaniden aus der Arabischen Chronik des Tabari, Leiden, 1879, réimpr. 1973.

- Traduction française:

Zotenberg, H., Chronique de Tabari, II, Paris, 1869, Partie II, Chapitre XXI, p. 105-109.

- Traduction anglaise:
- . Bosworth, E., The History of al-Ṭabarī. The Sasanids, the Byzantines, the Lakmids, New York, 1999.
- . traduction anglaise du passage sur Bosworth: cf. Greatrex, G., Lieu, S. N. C., *The Roman Eastern Frontier and the Persian Wars (AD 363-630)* II. *A Narrative Sourcebook*, London, 2002 p. 36.

Références bibliographiques

à compléter

Khalegi-Motlagh, D., «Amīrak Bal'amī», Encyclopaedia Iranica I/9, Costa Mesa, 1989, p. 971-972.

- Zadeh, T. «al-Bal'amī», The Encyclopedia of Islam, New Edition, III, Leiden, New York, 1986.

(voir le lien) Référence à vérifier

Liens

- Traduction française par H. Zotenberg, <u>Chronique de Tabari, Tome 2</u> (en libre accès sur Archive).

Indexation

Noms propres<u>al-Mundhir b. al-Nu'mān, Arabes, Djewānī, Nu'mān, Perses, Wahrām V, Yazdgird Ier</u> Toponymes<u>Perse</u> Sujets<u>ambassade</u>, <u>héritage</u>

Traduction

Texte

Partie II, chapitre XXI Histoire de Wahrām Gūr, fils de Yazdgird. Ambassade perse

[trad. Zotenberg, p. 114] Yazdgird avait eu un chef des missions, un homme d'une grande intelligence, nommé Djewānī, qu'il envoyait partout où il y avait une mission à remplir. Les Perses résolurent d'un commun accord de l'envoyer vers Mundhīr, sur le littoral, afin qu'il vit pour quelle raison il avait envoyé No'mān. Quand l'envoyé arriva auprès de Mundhīr, celui-ci lui dit: «Ce n'est pas moi qui ai envoyé No'mān, c'est le roi Wahrām qui l'a envoyé, parce que vous avez donné son royaume et son héritage à un autre, contre tout droit; maintenant il cherche à reconquérir son droit.» Puis il lui dit: «Rends-toi auprès de lui, pour voir ce qu'il dira.» Puis il l'envoya, avec quelqu'un des siens, auprès de Wahrām. Quand l'ambassadeur vit Wahrām, il fut étonné de son extérieur et de ses manières. Wahrām avait alors vingt-trois ans. L'ambassadeur fut dans le ravissement. Wahrām causa avec lui, lui fit des reproches et lui dit: «Vous avez méconnu mes droits et donné mon héritage à un autre; vous saviez [cependant] que j'y avais plus de titres que tout autre. Puis il lui fit de bonnes promesses et lui dit: «Je ne ferai pas attention à votre conduite passée et [trad. Zotenberg, p. 115] je vous traiterai bien. Vous avez eu la crainte de Yazdgird, et vous avez cru que mes dispositions étaient comme les siennes. Cependant, quand je me suis rendu auprès de lui, je n'ai pas pu supporter de rester avec lui; je l'ai quitté et je suis venu ici, et j'ai fait à Dieu le vœu solennel que, si j'obtiens la royauté, je ne suivrai pas son exemple, et qu'en toute chose où il a fait le mal je ferai le bien, et que la où il a

exercé l'oppression j'exercerai la bienveillance.» Aussitôt l'ambassadeur le quitta, vint auprès de Mundhīr et lui dit: «Si les Perses avaient su combien sont grandes les qualités de ce roi, ils n'auraient jamais établi un autre roi que lui.» Mundhīr dit: «Retourne et dis-leur tout ce que tu as entendu de la bouche du roi.» L'envoyé retourna en Perse, et, trois jours après, Mundhīr avec cent mille Arabes et avec Wahrām le suivirent.

Traducteur(s)Hermann Zotenberg

Édition numérique

Vérification et relecturePoupak Rafii Nejad

Éditeur numériqueProjet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Mentions légalesFiche: Projet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS); projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par <u>Poupak Rafii Nejad</u> Notice créée le 28/02/2022 Dernière modification le 01/07/2022

و مربدان حدِّ سواد بنشست، و عجم بدو کس فرستادند که به جه کار آمدی، بگوی تا ترا چه کار فرموده اند؟ و مریز دجرد را صاحب رسایلی بود نام وی جوانی، مردی با عقل و تدبیر، هر کجا یز دجر د رسولی خواستی فرستادن او را فرستادی. و عجم همه گرد آمدند و او را به رسولی سوی مُنذر فرستادند تا بنگرند که نُعمان را به چه کار فرستاده است. مُنذر گفت: من نعمان را نفرستادم و نعمان را بهرام فرستاده است که شما میراث او کس دیگر را دادید. وی حق و ملک خویش طلب کند. و رسول را گفت: شو و مَلِک را ببین تا ترا خود چه گوید. و او را با کسانِ خویش پیش بهرام فرستاد.

چون آن رسول بهرام بدید، متحیّر شد اندر صورت او و مجلس او، وبدان وقت بهرام بیست ساله بود. رسول را از وی هول آمد. بهرام با وی سخن گفت و با وی ۱۰ عتاب کرد که شما حق من باز داشتید و این میراثِ من کس دیگر را دادید که او را حقّ نبود. پس او را وعدههای نیکو کرد که: من به کردار شما بنگرم که شما از یزدجرد ترسیده اید به بد معاملتی وی با شما، وشما چنان پنداشتید که مذهب و سیرتِ من همچنانکه پدر است؛ و من نزد او شدم و یک سال نزدیک او بودم، مذهب و سیرتِ من همچنانکه پدر است؛ و من نزد او شدم و یک سال نزدیک او بودم، مذهب با خوی او زندگانی نتوانستم کردن. پس از پیش وی برفتم و ایدر آمدم و با خدای عز و جل نذر کردم که چون مُلک به من آید من آن مذهب وی کار نبندم، و هر چه وی بدی کرده است من نیکویی کنم؛ و امروز هم بر آنم،

پس رسول از پیش وی بیرون آمد و سوی مُنذر شد و گفت: اگر مردمان عجم بدانستندی که فعل و تمیز و خرد و سیرت این مَلِک چنین است و نیّت او با ما راست ۲۰ است، هرگز بر وی کسی دیگر نگزیدندی. مُنذر گفت: باز گرد و هر چه از مَلِک شنیدی ایشان را بگوی. رسول بازگشت و روز سدیگر مُنذر با سی هزار مرد عرب و بهرام از پس برفت. پس جون مُنذر و بهراه با سباه به در شهر فرود آمدند. پیران عجم و حکما و موبدان موبد پیرون آمدند و سوی مُنذر شدند: مُنذر گفت: سوی مُلِک شوید تا چه فرماید و چه گوید ایشان سوی بهرام آمدند و مُنذر با ایسان بیامد. بهرام ده